

Елѐк тарла – Чок., СЗ 2,5, ниви.

Елѐнена мерà – Сб., ЮИ 2,5, преди – пасище.

Елѐнкова нива – Меч., С, равно, ниви, По ЛИ – някогашна нива на *Еленко*.

Елѐнска главà – Б.д., СИ 11, височина, обрасла с гора, приличаща на глава на елен.

Елѐнската странà – Сл., СЗ 4,2, гористо възвишение, вероятно някога обитавано от елени.

Елѐнчова корія – Шив., СЗ 1,5, гористо място. Според местна легенда там е живяла самодивата *Елена*.

Елї бунàр – Зап., неуст., от рум. вл.

Елиджàта – Б., С 8, по предание там е имало вятърна мелница, от тур. *yel* ‘вятър’, умал. наставка -*джа*, членувано на български език.

Елиджѐ, Елиджѐ дорù – Гр., С 1

Елїте – Бин., СИ 2,5, място с посадени *ели*.

Елїята – Бож., СЗ 1,5, низина край Ескана, вероятно по духащия там вятър, тур. *yel* ‘вятър’, членувано в български език.

Еллѝх таш – Сб., СИ 4,5.

Ёлова рекà – Коз., С 4, планинска рекичка, лев приток на *Бобешка река*. По поречието е имало *ели*.

Елхїте – Тв., И, равно, мочурливо, сега залесено. ДИ: *Ёхлите*.

Елър мудù – З 1, овощна градина.

Елѝл гечї – Шив., Ю 2,2, стар брод (*гечит*) на р. *Блягорница* по пътя за м. *Кърджалъка*.

Емерлїк – МЧ, неуст., ниви, от съд. док., 1884 г.

Еминджѐ дорù – Гр., СЗ 2, *Еминдже*.

Еминджїйска нива – Тв., С, в планината (по Стоянов 2007: 261). Може би е идентична с *Еминската нива*.

Емїнската нива – Сб., СЗ 3, някогашна нива на турчина *Емин*.

Емирлїйски път – 1. Чок., Ю; 2. Ск., ЮИ; 3. Боз., ЮЗ, стари пътища от съответното село към с. Болярско (*Емирлїй*).

Емишѐна – 1. Гр., СИ 4, пасище с овощни дървета, от т. *уетиş* ‘плод’ и *уап* ‘страна’; 2. Нов., СИ 0,5, ниви, овощни градини.

Емишѐн байр – Бож., от емл. рег., неуст.

Емишѐн боàз – Пан., ЮЗ 1,5, горист пролом.

Емишѐн гедїк – ГЧ, СЗ 3, седловина, според информатора през нея прекарвали добитъка, с вероятност за стар път. Вж. *гедїк*

Емишѐн дерѐ – Пан., ЮЗ 1,5, дол и рекичка. ДИ: *Мишѐн дерѐ*. Според М. Ангелова-Атанасова (1996: 225) *емишен* вероятно е ‘глог’.

Емишѐн кай – 1. Гр., СИ 4, голям камък в м. *Емишана*; 2. Нов., СЗ 6.

Ёнева адà – Реч., Ю 2,5, нива. По ЛИ. Вж. *Адà*.

Ёнева могїла – 1. Бл., Ю 2, височина до ниви; 2. Г.Ал., ЮИ 0,4, тракийска надгробна могила, в селото, почти изравнена; 3. Тр., Ю 0,5, могила сред ниви, върху която имало бряст. На нея някога ходели на *Еньовден*.